Brdskej kemp - Brontosauři

```
          D
1. Každej má tichej kout, kam chodívá,
                                 A
   když toulavý boty z kůže vyloví,
   každej má tichej kout, co zakrývá
                         A+             D
   smutek, pláč a kupu hloupejch starostí,
   starej vak si vezme pak, odřený džíny,
                D7        G
   neslyší, míří sám jenom tam,
                          D
   kde ohně zář zastaví tvůj všední den,
                          A             D
   je to fajn, takhle se toulat bílým dnem.
2. To se stává, že ňákej vlak, že nechytíš,
   když chvilku jen jsi zůstal stát na rozcestí,
   to se stává, však mně se zdá, marná sláva,
   že všechny vlaky, co kolem jedou, ujíždí,
   to se stává, a co pak s tím, co dělat dál,
   na prázdným nádraží jen málokdo by se smál,
   život běží, jenom pozor, tenkrát nastal už čas,
   kdy pobořil tenhleten svět i kousek z nás.
3. I já měl kout, kde každej volnej čas jsem pobyl,
   měl jméno snad, to nevím sám, však něco znám,
   měl tisíc krás a tisíc kouzel, hezkejch chvil,
   však jenom pro ty, co mu říkali "Brdskej kemp",
   jednou zrána zmizel náhle, co naděláš,
   někdo má rád, někdo nemá, vždyť to znáš,
   život běží, jenom pozor, tenkrát nastal už čas,
   [: kdy pobořil tenhleten svět i kousek z nás. :]
```